

Länsstyrelsen
Gävleborg

Dnr
511-9195-06
00-001-064

Bevarandeplan för

Vitörarna

Upprättad: 2006-12-15

Namn:	Vitörarna
Områdeskod:	SE0630170
Områdestyp:	SCI (art- och habitatdirektivet)
Area:	155,4 ha
Skyddsform:	Naturresevat
Naturvårdsförvaltare:	Länsstyrelsen
Kommun:	Nordanstig
Mittpunktskoordinat:	1589137 / 6876264
Markägare:	Privata
Nyttjanderätter:	Outrett
Lägesbeskrivning:	I Bottenhavet 5 km SO om Sörfjärden, Gnarp

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

INNEHÅLLSFÖRTECKNING	2
1. ALLMÄNT OM NATURA 2000 OCH BEVARANDEPLANER.....	3
1.1 NATURA 2000.....	3
1.2 BEVARANDEPLANER	3
2. BEVARANDESYFTE.....	4
2.1 ÖVERGRIPANDE BEVARANDESYFTE	4
2.2 INGÅENDE NATURTYPER OCH ARTER ENLIGT ART- OCH HABITATDIREKTIVET.....	4
2.3 INGÅENDE ARTER ENLIGT FÅGELDIREKTIVET.....	4
2.4 BEVARANDEMÅL	4
3. OMRÅDESBESKRIVNING	5
3.1 ALLMÄN OMRÅDESBESKRIVNING	5
3.2 BEVARANDEVÄRDEN SOM EJ ÄR UTPEKADE I EG-DIREKTIVEN	6
4. BESKRIVNING AV NATURTYPER.....	6
4.1 NATURTYPER.....	6
5. HOTBILD	8
5.1 NATURTYPER.....	9
6. BEVARANDEÅTGÄRDER.....	9
6.1 OMRÅDESSKYDD	9
6.2 SKÖTSELÅTGÄRDER.....	9
7. BEVARANDESTATUS IDAG.....	10
7.1 BEVARANDESTATUS FÖR OMRÅDET	10
7.2 BEVARANDESTATUS FÖR NATURTYPER.....	10
8. ÖVERVAKNING OCH UPPFÖLJNING	10

BILAGOR:

KARTA

1. Allmänt om Natura 2000 och bevarandeplaner

1.1 Natura 2000

Medlemsländerna inom Europeiska Unionen, EU, bygger för närvarande upp ett nätverk av värdefulla naturområden som är av särskilt intresse från naturvårdssynpunkt. Nätverket kallas Natura 2000. Syftet är att värna om vissa naturtyper, arter och deras livsmiljöer som är skyddsvärda ur ett EU-perspektiv. Vissa naturtyper och arter är prioriterade, vilket innebär att extra hänsyn ska tas till dessa.

Skapandet av Natura 2000 är en av EU:s viktigaste åtgärder för att bevara biologisk mångfald. Det är unionens bidrag till förverkligandet av intentionerna i bl.a. Bernkonventionen och konventionen om biologisk mångfald. Natura 2000 har tillkommit med stöd av EG:s art- och habitatdirektiv (Rådets Direktiv 92/43/EEG) samt fågeldirektivet (Rådets Direktiv 79/409/EEG). EG-direktiven är en form av EU-lagar som medlemsstaterna är skyldiga att införliva i det egna regelverket och tillämpa inom landet. Direktiven binder medlemsstaterna till ett visst mål, men ger de nationella myndigheterna rätt att välja hur målen ska uppnås.

Alla områden i Natura 2000-nätverket är av riksintresse enligt 4:e kapitlet Miljöbalken, vilket bland annat innebär att områdets naturvärden får stor tyngd vid prövning av eventuella exploateringsintressen. Dessutom infördes år 2001 en *tillståndsplikt* för åtgärder/verksamheter som på ett betydande sätt kan påverka naturmiljön i ett Natura 2000-område.

1.2 Bevarandeplaner

Bevarandeplanen är det dokument som beskriver vad som är syftet med bevarandet av varje enskilt Natura 2000-område och som anger vilka bevarandeåtgärder som bedöms vara nödvändiga utifrån den hotbild som finns. I planen beskrivs även de ekologiska förutsättningar som behövs för att området skall bidra till att upprätthålla arterna och naturtyperna i "gynnsam bevarandestatus". Detta innebär lite förenklat att "ängen ska förbli äng" och att "naturskogen ska fortsätta att vara naturskog", och att arterna ska fortleva i livskraftiga bestånd. Begreppet "gynnsam bevarandestatus" är närmare definierat i habitatdirektivet liksom i Förordningen om områdesskydd enligt miljöbalken (SFS 1998:1252). Bevarandeplanen har flera viktiga funktioner att fylla i den fortgående processen att sköta och förvalta Natura 2000-områden, bl.a.:

- Underlag för tillståndsprövningar enligt 7 kap 28a – 29 §§ miljöbalken och framtagande av miljökonsekvensbeskrivningar enligt 6 kap miljöbalken.
- Fungera som referensnivå för den framtida, med jämna mellanrum återkommande, övervakningen och uppföljningen av gynnsam bevarandestatus.
- Fungera som *vägledning* för vård- och förvaltningsåtgärder, t.ex. skötselplaner, naturvårdsavtal m.m.
- Upplysa och kommunicera med olika intressenter, t.ex. markägare, om vad som ska bevaras och vad som krävs för att nå bevarandemålen.

2. Bevarandesyfte

2.1 Övergripande bevarandesyfte

Huvudsyftet med området är att bevara en värdefull skärgårdsmiljö som omfattar naturtyper förtecknade i art- och habitatdirektivet.

2.2 Ingående naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet

I tabellerna nedan anges de naturtyper som anmälts inom området. Naturtypernas ungefärliga utbredning framgår av kartbilagan. Arealerna och naturtyperna kan komma att justeras efter den inventering ("basinventeringen") som genomförs nationellt under 2005 - 2008. Inga arter enligt art- och habitatdirektivet är anmälda från området.

Tabell 1. Ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet

Kod	Naturtyp	Anmäld areal		Bedömd areal 2006	
		Areal (ha)	Andel (%)	Areal (ha)	Andel (%)
1220	Perenn vegetation på sten- och grusvallar	31	20	23,2	14,9
1620	Skär och små öar i Östersjön	1,55	1	1,3	0,8
9010	*Västlig taiga	27,9	18	18,5	11,9
9030	*Skogar på landhöjningskust	6,2	4	5,9	3,8

* = prioriterad naturtyp

2.3 Ingående arter enligt fågeldirektivet

Inga arter enligt fågeldirektivet är anmälda från området.

2.4 Bevarandemål

1220 Perenn vegetation på sten- och grusvallar

- Utbredningen av naturtypen ändras ej annat än till följd av den naturliga landhöjningen.
- Ingen påtaglig minskning av populationerna hos de för naturtypen typiska arterna, t.ex. saltarv, strandvial (strandärt) och strandråg. Uppföljningsbara arter och förekomstnivåer för området fastställs efter genomförd basinventering.
- Vresros finns ej i området.
- Stränderna är fria från skräp.

1620 Skär och små öar i Östersjön

- Utbredningen av naturtypen ändras ej annat än till följd av den naturliga landhöjningen.
- Ingen påtaglig minskning av populationerna hos de för naturtypen typiska arterna, t.ex. roskarl, kustlabb (labb), silltrut, silvertärna, tordmule och tobisgrissla. Uppföljningsbara arter och förekomstnivåer för området fastställs efter genomförd basinventering.

9010 Västlig taiga

- Utbredningen av naturtypen är minst 19 ha.
- Gamla och grova träd samt död ved i olika nedbrytningsstadier finns i området.
- För naturtypen typiska arter som plattlummer, ögonpyrola och knärot ska kunna återfinnas i området. Uppföljningsbara arter och förekomstnivåer för området fastställs efter genomförd basinventering.

9030 Skogar på landhöjningskust

- Utbredningen av naturtypen ökar i takt med den naturliga landhöjningen.
- Träd- och buskskiktets sammansättning, strukturer och krontäckning styrs av naturliga störningar och pågående succession.
- Gamla träd samt död ved i olika nedbrytningsstadier finns i området.
- För naturtypen typiska arter ska kunna återfinnas i området. Uppföljningsbara arter och förekomstnivåer för området fastställs efter genomförd basinventering.

Bevarandemålen kommer att kompletteras/justeras vartefter ny kunskap tillkommer, t.ex. via basinventeringen.

3. Områdesbeskrivning

3.1 Allmän områdesbeskrivning

Natura 2000-området utgörs av två små öar i Bottenhavet, Norrskär och Sörskär, med omgivande vatten och småskär (naturtyp: 1620 Skär och små öar i Östersjön) ut till 6 meters djup. Terrängen på de två öarna är till stor del öppen klapper- och blockmark, framför allt mot stränderna. De steniga markerna bildar på flera ställen stora, nästan kala ytor med fläckvis vegetation av bl.a. småtallar, låga gran- och enbuskar, kråkbär- och mjölonmattor, mjölkört och kruståtel. Stränderna är till största delen steniga med gles vegetation av t.ex. saltarv, backglim, hallon, strandvial och strandråg (naturtyp: 1220 Perenn vegetation på sten- och grusvallar). På stränderna kan man också finna vresros (*Rosa rugosa*), en förvildad parkbuske som ofta blir ett besvärligt ogräs på havsstränder.

Det inre av Norrskär är bevuxet med barrblandskog med litet inslag av löv, mest smårönnar och, i fuktiga lägen, gråal (naturtyp: 9010 Västlig taiga). De inre delarna av skogen avverkades på 1940-talet, men en ”kappa” sparades mot stränderna. Kappan består idag av gammelskog, mest gles tallskog, med flera grova tallar, rikligt med död ved och hänglavar i träden. Fältskiktet domineras av ris som blåbär, lingon, kråkbär och linnea, och man hittar även bl.a. plattlumner (*Diphasiastrum complanatum*), ögonpyrola (*Moneses uniflora*) och knärot (*Goodyera repens*), växter som indikerar skoglig kontinuitet. I det avverkade området är marken fuktigare och rikare, och här växer idag mogen, självföryngrad skog dominerad av gran. Skogen varierar från täta, triviala granbestånd till öppnare partier med inslag av grova tallar, yngre lövträd och död ved. På några strandnära platser finns lövrika partier som kan klassificeras som naturtypen 9030 Skogar på landhöjningskust.

På Sörskär har endast mindre, ganska lågvuxna skogspartier (tall och gran) hunnit etablera sig. Ön domineras av låg, snårig busk- och risvegetation på stenig mark. Några vanliga arter i buskskiktet är rönn, hägg, måbär, en, gran och tall, i fältskiktet finner man bl.a. blåbär och kråkbär. Naturtypen kan klassificeras som tidiga successionsstadier av 9030 Skogar på landhöjningskust.

Vitörarna är känt för sin häckfågelfauna, med flera mindre vanliga skärgårdsarter som t.ex. svärta (*Melanitta fusca*), strandskata (*Haematopus ostralegus*), roskarl (*Arenaria interpres*), kustlabb (*Stercorarius parasiticus*), silltrut (*Larus fuscus*; stor koloni), tordmule (*Alca torda*), tobisgrissla (*Cephus grylle*; talrik) och stenskvätta (*Oenanthe oenanthe*). På senare år har även vitkindad gås (*Branta leucopsis*) häckat. Rikedomen på buskar och snår på Sörskär gör

att också småfågellivet är rikt. I övrigt häckar bl.a. vigg, ejder, småskrake, rödbena, skrattmå, fisktärna och silvertärna i området, och en del flyttande vadare rastar längs stränderna.

I Örhamnen på Norrskär finns ett hamnområde med bryggor och några fritidshus. På båda öarna finns ett flertal kulturlämningar, bl.a. rester av äldre fiskebebyggelse, ett gammalt fyrtorn på Sörskär, ett sjömärkeskummel och en hålväg på Norrskär. Fiske bedrivs fortfarande i trakten. I övrigt besöks öarna av båtturister och fågelskådare, men besöksfrekvensen är ganska låg till följd av det långa avståndet från fastlandet.

3.2 Bevarandevärden som ej är utpekade i EG-direktiven

Vitöarna är ett naturskönt och relativt oexploaterat område som är representativt för denna del av Bottenhavskusten. Öarna hyser ett rikt fågelliv med många typiska skärgårdsarter, varav några är nationellt rödlistade: svärta (missgynnad; NT), roskarl (sårbar; VU), silltrut (VU) och stenskvätta (NT). Även flera andra av områdets fågelarter är ovanliga eller minskande i Sverige. Skogen på Norrskär har delvis höga naturskogsvärden, som kommer att öka med tiden. De vidsträckta klapper- och blockfälten bidrar till naturens särprägel och är geologiskt intressanta, liksom fynd av ortocerkalk. Området har dessutom höga kulturhistoriska värden och är viktigt både för traktens fiskare och för det rörliga friluftslivet.

4. Beskrivning av naturtyper

4.1 Naturtyper

1220 Perenn vegetation på sten- och grusvallar

Definition:

Sten- och grusvallar, inklusive fossila vallar, i direkt anslutning till stranden. Många olika successionsstadier förekommer. I de äldre delarna kan antingen gräs-, ljung- och risvegetation eller en vegetation dominerad av mossor och lavar utvecklas. Vegetationens utformning är beroende av hur exponerad stranden är för vind och vågor. Naturtypen är vanligen ohävdad.

Karaktärsarter: Strandkål, saltarv, strandråg, strandärt, kvickrot, röllika och strandkvanne.

Ekologiska förutsättningar för gynnsam bevarandestatus:

Besöksfrekvensen i området är relativt låg, och respekten för tillträdesförbudet (se 6.1) är stor. Följaktligen är strändernas vegetation idag i stort sett opåverkad av mänskliga aktiviteter, bortsett från viss nedskräpning samt små förekomster av vresros. Därför bedöms naturtypen ha goda förutsättningar för gynnsam bevarandestatus.

1620 Skär och små öar i Östersjön

Definition:

Grupper eller enstaka mindre öar och skär i Östersjön. Öarna utgörs av urberg eller morän samt ligger i ett exponerat läge och är i regel trädlösa. Även anslutande undervattensvegetation ingår ner till den fastsittande makrovegetationens nedersta djuputbredningsgräns (enskild planta galler).

Landvegetationen består av arter som är anpassade till torra, saltpåverkan och vindexponering samt frånvaro av egentlig jordmån. Lavfloran är artrik och särpräglad. Vegetationen på vissa öar är starkt påverkad av kvävet från fågelspillning. Kala bergytter är vanliga. I de norra

delarna av Östersjön medför landhöjningen en succession av många olika vegetationstyper. På öarna kan mindre enstaka träd förekomma, såsom barrträd, men även lövträd särskilt i Stockholms skärgård.

Öarna utgör viktiga häckningsplatser för fåglar och uppehållsplatser för sälar. I tillfälliga eller permanenta hållkar förekommer speciellt anpassade växt- och djursamhällen.

Karaktärsarter: På hållarna växer gräslök (Östersjö-rasen), strandkvanne, gul fetknopp, klibbglim, dansk skörbjuggsört, malört och styvmorsviol. I hållkaren trivs bl.a. tarmtång, andmat och krypven. Moränskärgårdarna har en relativt fattig vegetation av gräs. I havet kring öarna märks bl.a. grönslick, snärjtång, blåstång, stenhinna, blåmusslor, havstulpaner och mossdjur.

Ekologiska förutsättningar för gynnsam bevarandestatus:
Se 1220.

9010 Västlig taiga

Definition (del av):

Naturtypen förekommer i boreal-boreonemoral zon på torr-blöt och näringsfattig-näringsrik mark. Enstaka områden finns i kontinental region. Trädskiktets krontäckningsgrad är 30 - 100% och utgörs av inhemska barrträd och triviala lövträd, dock inte fjällbjörk.

Kvalitetskriterier: Skogen ska vara eller i en relativt nära framtid kunna bli naturskog eller likna naturskog m.a.p. egenskaper och strukturer. Den kan ha påverkats av t.ex. plockhuggning, bete eller naturlig störning. Skogen ska vara i ett sent eller i ett relativt sent successionsstadium. Det ska finnas gamla träd och död ved och en kontinuitet för de aktuella trädslagen. Om naturliga störningsprocesser eller skötselåtgärder i syfte att imitera sådana har påverkat området kan även områden i yngre successionsstadier ingå. Egenskaper och strukturer som är typiska för naturskog finns normalt även i yngre successionsstadier.

Skogens hydrologi ska inte vara under stark generell påverkan från markavvattning.

Näringskrävande örter finns endast undantagsvis.

Naturtypen hyser vanligtvis en mängd rödlistade arter som gynnas av lång skoglig kontinuitet, gamla träd, död ved eller brandfält och successionsstadier efter brand.

Karaktärsarter: Tall, gran, björk och asp samt andra inhemska trädslag som inslag i trädskiktet, lingon, mjölon, ljung, blåbär, kråkbär, kruståtel, harsyra, ekorrbar, ängskovall, skogsstjärna och knärot, väggmossa, husmossa, kammossa, kvastmossor och ren- och bägarlavar.

Ekologiska förutsättningar för gynnsam bevarandestatus:

Den kvarlämnade "kappan" på Norrskär har klar karaktär av naturskog, med flerskiktat trädskikt, många gamla och grova träd och mycket död ved. Även den yngre, självförygrade skogen på det f.d. hygget kan antas kunna utvecklas till ett naturskogsartat tillstånd inom en inte alltför avlägsen framtid, såvida den lämnas orörd. Naturtypen bedöms alltså ha goda förutsättningar för gynnsam bevarandestatus.

9030 Skogar på landhöjningskust

Definition:

Naturtypen förekommer längs kusten från Uppland och norrut. Den finns i flacka områden från Östersjöns normalvattenläge till 3 m.ö.h. Trädskiktets krontäckningsgrad är 30 - 100% och barr- och/eller triviallöv utgör minst 50% av grundytan.

Kvalitetskriterier: Skogen som ingår i naturtypen skall vara naturskog eller likna naturskog m.a.p. egenskaper och strukturer och vara naturligt föryngrad primärskog. Den kan ha påverkats av t.ex. bete, plockhuggning eller naturlig störning. I de sena successionsstadier som ingår ska det finnas gamla träd och död ved. Kontinuitetsbrott eller skogsbruksåtgärder kan ha förekommit, men området i sin helhet liknar naturskog m.a.p. egenskaper och strukturer.

Naturtypen förekommer i ett landskap där en stor del av successionsstadier såsom stränder, strandängar, busksnår och primärskogar samt våtmarker i olika utvecklingsstadier finns representerade. I takt med landhöjningen koloniserar de olika ingående miljöerna successivt nya områden. Naturlig dynamik präglar naturtypen.

De lägst liggande primärskogarna utgörs ofta av örtrika lövskogar. Längre upp har barrträd börjat etablera sig och olika blandskogstyper uppstår. Högst upp från stranden finns barrskogar vars jordmån utlakats i sådan mån att den influens brackvattnet haft inte längre gör sig påmind, och om inte jordarten i sig är näringsrik så är vegetationen typisk för näringsfattiga förhållanden.

Karaktärsarter: Tall, gran, gråal, klibbal, glasbjörk, vårtbjörk, rönn och havtorn, viden, kruståtel, hässlebrodd, blåtåtel, hönsbär, nordkråkbär, ängskovall och stenbär.

Ekologiska förutsättningar för gynnsam bevarandestatus:

Denna naturtyp finns framför allt på Sörskär och domineras här än så länge av tidigare successionsstadier som busksnår och glesa rismattor. I takt med landhöjningen kommer primärskogen sannolikt att breda ut sig, samtidigt som busksnåren vandrar ut på det som idag är kala stränder. Under förutsättning att inga kraftiga naturliga eller mänskliga störningar inträffar bedöms naturtypen ha goda förutsättningar för gynnsam bevarandestatus.

5. Hotbild

Vid beskrivandet av saker som kan skada de utpekade naturvärdena i ett område kan endast nu kända problem belysas. Det är viktigt att ha i åtanke att nya hot troligen kommer att identifieras i framtiden. De hot som är av global karaktär t.ex. klimatförändringar och atmosfäriskt spridna miljöbelastningar kan inte lösas genom skydd eller skötselåtgärder.

Att en åtgärd är angiven som hot gör att man ska vara extra uppmärksam. Åtgärden kan vara tillståndspliktig. Hur och var i området åtgärden utförs och vilken hänsyn som tas kan vara avgörande för om åtgärden påverkar området på ett betydande sätt eller inte, d.v.s. är tillståndspliktig eller inte.

Området är avsatt som naturreservat och är därigenom skyddat mot de flesta åtgärder, t.ex. skogsbruk och markavvattning i området, som har bedömts kunna skada dess naturvärden. Om nuvarande skyddsstatus ändras kan dock hotbilden förändras. Nedanstående hot bör ses som exempel.

5.1 Naturtyper

Tabell 2. Hot mot ingående naturtyper

Naturtyp	Hot
1220 Perenn vegetation på sten- och grusvallar	<ul style="list-style-type: none">• Invandring av vresros.• Slitage orsakat av friluftsliv.
1620 Skär och små öar i Östersjön	<ul style="list-style-type: none">• Slitage orsakat av friluftsliv.
9010 Västlig taiga	<ul style="list-style-type: none">• Alla former av produktionsinriktat skogsbruk.• Kalkning.• Tramp- eller körskador.
9030 Skogar på landhöjningskust	<ul style="list-style-type: none">• Slitage orsakat av friluftsliv.• Alla former av produktionsinriktat skogsbruk.

6. Bevarandeåtgärder

6.1 Områdesskydd

Området ingår i riksintresse för naturvård (N37, Nordanstigskusten) och omfattas av strandskydd. Fasta fornlämningar är skyddade enligt kap 2 lagen om kulturminnen m.m. Området är sedan 1978 naturreservat (Vitörarna; dnr 11.121-2533-72, 32-203). Reservatsföreskrifterna innebär bl.a. ett särskilt skydd för häckfågelfaunan, då det under tiden 1 maj - 31 augusti (nytt beslut; dnr 231-5441-99, 00-001-008) råder landstigningsförbud på Sörskär och på Norrskärs nordöstra udde (Tärnskär); för allmänheten (ej yrkesfiskare) råder under denna tid dessutom tillträdesförbud inom 100 meter från dessa områden. Enligt beslut om naturreservat är det förbjudet att utan Länsstyrelsens tillstånd vidta skogliga åtgärder. I gällande skötselplan från 1979 står dock bl.a. att ”skogsområdet lämnas utan ingrepp” vidare att ”naturen lämnas att utveckla sig fritt”. Hamnområde och bebyggelse ska skötas. Reservatsbeslutet bör skrivas om så att det överensstämmer med skötselplanen (se nedan) och så att de utpekade naturtyperna skyddas. Ett förbud mot avverkning ger markägaren rätt till ersättning. När beslutet skrivs om ska även beaktas det förslag som framkommit om att utöka tillträdesförbudet till att gälla även udden på Norrskärs ostsida.

6.2 Skötselåtgärder

En ny skötselplan för Vitörarnas naturreservat är under utarbetande. Bevarandemålen för reservatet överensstämmer med bevarandemålen för Natura 2000-området, och skötselåtgärderna nedan är desamma som i skötselplanen. I skötselplanen ingår även skötselåtgärder för kulturlämningar. I övrigt gäller föreskrifterna i reservatsbeslutet.

1220 Perenn vegetation på sten- och grusvallar

Löpande skötsel:

- Alla befintliga och ev. invandrande exemplar av vresros avverkas. Avverkat material borttransporteras. Avverkning bör utföras under sensommar/höst, efter häckningsperioden.
- I övrigt fri utveckling.
- Vid behov städas stränderna från skräp. Drivved kan ligga kvar, såvida den inte anses kunna orsaka skada. Städning bör utföras under höst/vinter.

1620 Skär och små öar i Östersjön

9010 Västlig taiga

9030 Skogar på landhöjningskust

Löpande skötsel:

- Fri utveckling.

7. Bevarandestatus idag

7.1 Bevarandestatus för området

Bevarandestatusen för området som helhet bedöms vara gynnsam. Delar av Norrskär och Sörskär med mer eller mindre kal klapper- och blockmark har inte tagits med i den beräknade arealen naturtyp, men anses kunna utvecklas till 9010 Västlig taiga eller 9030 Skogar på landhöjningskust med tiden. Området närmast bebyggelsen i Örhamnen har inte heller tagits med i arealen naturtyp. Det stora vattenområdet har inte kunnat klassificeras m.a.p. naturtyp.

7.2 Bevarandestatus för naturtyper och arter

Tabell 3. Bevarandestatus hos ingående naturtyper

Naturtyp	Bevarandestatus
1220 Perenn vegetation på sten- och grusvallar	Gynnsam
1620 Skär och små öar i Östersjön	Gynnsam
9010 Västlig taiga	Gynnsam
9030 Skogar på landhöjningskust	Gynnsam

8. Övervakning och uppföljning

Övervakning och uppföljning av områdets utpekade naturvärden kommer att följas upp inom ramen för ett nationellt uppföljningsprojekt.

KARTA

